

[Thorkil Kristensen.]

store krav til ham. Jeg er enig med den højtærede minister om, at skal man foretage en lempelse, er det bedre at lempe penge- og rentepolitikken end finanspolitikken, men der er altså i øjeblikket i virkeligheden ikke basis for nogen af delene.

Må jeg gøre et par bemærkninger om det, den højtærede minister sidste gang udtalte om bytteforholdet. Når ministeren sagde, at året 1935 ikke var noget særlig normalt år at tage som udgangspunkt for en sammenligning, må jeg sige, at når jeg valgte det år, var det, fordi det er det år, som det statistiske departement har valgt som grundlag for sine sammenligninger med førkrigstiden. Det er vel også nok noget af det mest normale, vi havde i 1930'erne, for så vidt man overhovedet kunne tale om begrebet „normal“ dengang. Derfor beklager jeg, at jeg havde overset, hvad ministeren nu har oplyst, at vi har beregninger om bytteforholdet på grundlag af enhedsværdien i udenrigshandelen helt tilbage til 1935. Det var jeg ikke på det rene med, og jeg erkender, at beregnet på denne måde er forringelsen lidt mindre, end jeg havde opstillet. Alligevel er den nu ikke helt uvæsentlig; en 10 pct.s forringelse i bytteforholdet, som der her er tale om, det er i dag omtrent 700 mill. kr.; men hovedspørgsmålet er jo: Er dette en langtidsudvikling eller noget midlertidigt? Jeg gentager mit ønske om, at det spørgsmål bliver undersøgt, såvidt det er muligt, i den langtidsoversigt, regeringen har bebudet.

Den højtærede finansminister gjorde senere i sin tale visse bemærkninger vedrørende en omlægning af skattesystemet. Jeg synes ikke, det har ret meget med det foreliggende finanslovsforslag at gøre; det hører mere hjemme ved den drøftelse af skattereformen, som vi formentlig får i næste uge, når — som jeg da håber — vort forslag kommer til første behandling. Men jeg vil dog gerne fremdrage en af de bemærkninger, den højtærede finansminister gjorde, idet han talte om, at det ved en rationel omlægning af vort skattesystem var muligt at finansiere nogle forbedringer. Det var muligt at finansiere nogle forbedringer. Det var muligt, sagde han, at gøre beskatningen mere retfærdig, men så tilføjede han et par ord, som jeg beder om den højtærede for-

mands tilladelse til at citere. Ministeren sagde:

„.... jeg tror ikke, at det er muligt at gøre dette indenfor den bestående udgiftsramme.“

Jeg tilstår, at jeg ikke rigtig forstår, hvad der menes med, at man ikke kan få en omlægning af beskatningen indenfor den nuværende udgiftsramme og få en retfærdig beskatning; bortset fra at vi jo næppe er enige om, hvad en retfærdig beskatning er — det kan der jo ikke siges noget alment om — så er jeg ikke i stand til at forstå den betragtning, at det skulle være nødvendigt at forøge det samlede statsbudget for at få en omlægning af beskatningen i retning af det, man opfatter som mere retfærdigt.

Dernæst gjorde den højtærede minister nogle bemærkninger om boligstøtten, som både det ærede medlem hr. Aksel Møller og jeg havde omtalt, og om den sagde han desværre noget, som jeg bliver nødt til at kommentere. Jeg havde stillet et, jeg synes selv beskedent, spørgsmål vedrørende renten af boligstøttelån. Dette spørgsmål besvarede den højtærede finansminister ikke. I stedet for fremsatte han nogle udtalelser, som jeg også beder om tilladelse til at citere. Ministeren sagde følgende:

„De tidligere regeringspartiers synspunkt er øjensynlig, at tiden nu er inde til en forringelse af boligstøtten, og at man iøvrigt hårdhændet skal gennemføre det princip, at borgerne uafhængigt af deres økonomiske vilkår skal betale den fulde pris for enhver statsydelse.“

Jeg har citeret denne udtalelse, fordi jeg synes, at den på en beklagelig måde fremstiller vore synspunkter afgjort urigtigt; jeg er derfor nødt til at korrigere den. Den fremstilling af vore synspunkter, der her gives, er ikke blot i strid med de bemærkninger, jeg fremsatte i finanslovdebatten, men også i strid med vore synspunkter, således som vi ved mange lejligheder har fremstillet dem. Jeg tror, det ærede medlem hr. Aksel Møller vil være i stand til at svare for sig selv, og jeg for mit vedkommende og for venstres vedkommende må have lov til igen at komme med et kort citat, det er en udtalelse i vort valgprogram ved septembervalget, og den lyder sådan:

„En boligpolitik, der fremmer en grad-